

جنگ و صلح در زندگی محمد (ص) دانستیم که رسول ما مفکر و دانشمند، بازرگان، تجار را رهبر دینی، نابغه جهان، مرد فوق العاده، آدمی کثیرالصفات بوده. وی هر زمینه مانند سیاسی و اجتماعی و خانوادگی و نیز در جنگ چیره دست بود. بوجوه اوضاع سیاسی و سماجی و اقتصادی پیامبر در مدینه جنگ ها و درگیری های متعددی با مشرکان و یهودیان داشت. این جنگ ها و درگیری ها مندرجه ذیل اند.

جنگ بدر از روزی که پیامبر پیمان دوم عقبه را با مردم مدینه بست، پیش پیش می شد که درگیری با قریش حتمی خواهد بود. اولین غزوه در ماه محرم سال دوم هجرت رخ داد که آنرا غزوه ابواء و یا ودان نامیده اند. در این نبرد کشتی درگیری پیش نیامد پس از آن غزوه، غزوه ابواء در ربیع الاول بود که در آن هم درگیری رخ داد.

در سال ۲ هجری، محمدرضا بن ابی طالب نظامی مسلمانان مشرکان یعنی اهل مکه در ۱۷/۱۶ رمضان برابر به ۱۵/۱۳ مارس ۶۲۶ میلادی که به غزوه بدر مشهور شد رخ داد. وقتی خبر حرکت کاروان قدرتمند ابوسفیان از مکه به محمد رسید فریب بر ۱۲ تن از مسلمانان برای حمله به آن آماده شدند و در این میان سپاه هزار نفری مکه برای مقابله با آنان وارد عمل شد و با وجود برتری در شمار نفوس پیروزی کامل از مسلمانان شد. در این جنگ ابوجعل و عده ای دیگر تقریباً ۷۵ تن از معتزبان و معتز زادگان قریش کشته شد و تعیین اندازه اسیر گردیدند از طرف مسلمانان تنگها ۱۱ تن بشکست شدند. پیروزی مسلمان در این نبرد نفوذ مکه را قدر زیادی کاهش داد و جایگاه سیاسی مسلمانان را در مدینه مستحکم کرد. در قرآن از این پیروزی به عنوان رویداد الهی یاد شده است.

جنگ احد - غزوه احد پس از شکست بت پرستان قریش در جنگ بدر، ابوسفیان غزاداری برگشته شد که

بدر را ممنوع کرد ابو سفیان برای استقام گرفتن از ملامتان
 و من از قبایل کنانه و ثقیف و دیگر قبایل و سپاهی سه
 هزار نفر فراهم شد. جبیر بن مطعم، نیز غلام خود هاشم
 را به هفت دختر عتبه بخشید هفت پیمان بست که اگر
 و عتبی همزه بن عبدالمطلب را بکشد او را آزاد
 خواهد کرد. ابوسفیان خود رهبری جنگ را بر عهده
 گرفت. فرماندهی سواره نظام راست را به خالد بن ولید
 و فرماندهی سواره نظام چپ را به عکرمه بن ابوهل
 سپرد. پیاده نظام وسط را هفت دختر عتبه فرماندهی
 میکرد. عباس بن عبدالمطلب درباره آنکه سپاه قریش
 محمد را بوسید نامه ای آنجا کرد و ابی بن کعب، ابن
 نامه را در مسجد نبوی به محمد سپرد. درباره شیوه جنگ
 در میان یاران رسول از ای مختلف پیش آمد اخیرا محمد
 نظریه اکثریت را پذیرفت و تصمیم گرفت سپاه از
 شکر بیرون رود. سپاه محمد از مدینه بیرون آمده. محمد
 شب را در مشیخان خوابید. محمد در سده نینانندار
 را که ۵۰ نفر بودند روحی تنبه ای مستور کرد و عبدالله
 بن زبیر را فرمانده آنان قرار داد و تاکید کرد که تحت
 هیچ شرایطی یعنی پیروندی و شکست پست خود را رها
 نکنند. در این سپاه ملامتان را بین ۷۵۰ تا ۱۰۰۰ نفر
 داشته اند. در جای نزدیک کوه احد در لشکر با
 یکدیگر ~~تکلیف~~ شدند. و با اینکه تخت پیروزی
 با ملامتان بود ولی با پیروندی محمد خالد بن ولید
 کار برد و با استفاده از عقلت گروهی از ملامتان
 مشرکان از پشت هجوم بردند و به کشتار ملامتان
 پرداختند. در این جنگ حضرت همزه ^{رضی الله عنه} پیامبر
 به شهادت رسید. رسول نیز زخم برداشت و شالوده
 گشته شدن ایشان موجب تضعیف روحیه ملامتان
 ملامتان شد. ملامتان تاکنون به مدینه بازگشته اند. این
 مهمترین اتفاق سال سوم هجری است.
 در سال چهارم هجرت، دو حادثه ای تلخ